

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Britanniae Novis

Barclay, John

Francopoli, [ca. 1640]

Hortatoria Ad Britannos Epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39759

HORTATORIA
AD BRITANNOS
EPISTOLA.

QUOMODUM ad
rectè viuendum nihil
est difficile volenti;
ita nihil difficilius
quàm voluntatem cogere. sanè
quæ à solo Deo superari potest. Sunt
tamen quæ ad bonam hanc men-
tem conferant non pauca: animus
imprimis liber ab humano & mi-
nùs liberali affectu, cui si frenum
homines iniicerent, nullis un-
quam heresum turbis vexarentur.
Nulla esset unquam secessio ab uni-
tate doctrina iuxta communem

A

*Ecclesie sensum credita: nusquam
sine legitima missionis tessera &
symbolo noua populis obiruderen-
tur dogmata; nec à constitutis per
tot secula iudicibus, & possessione
prescriptâ firmatis discederetur.
Sed cum ad hos mentis scopulos, &
sentiendi libertatem tam facile
multos impellat nescio, quis infe-
lix aquilo cogitationum nostra-
rum; & tamen rerum diuinarum
prima cura esse debeat, prestat serò
sapere quàm nunquam: ut sunt po-
steriores cura sapientiores. Et vos
primùm (Nouatores Ministri)
fundi nostri calamitates, libenter
adhortarer ad hanc sanam men-
tem, & secundam post naufragium
tabulam, quos adhuc obuiis ul-
nis expectat Ecclesia: sed ut satis
vereor, ne sit iactura temporis, in
presentia non moror, prolixius vos
hortaturus, ubi spem fecerint ma-
iorem vestri mores. Vnum obiter
à laudato historico audite: Con-*

filia vestra, quamuis callida & audacia, prima facie læta sunt, tractatu dura; euentu tristia. An rectè ominer, dies probabit. Tu verò patria, felix quondam sub alio religionis sydere Britannia, aduerte, ne æstus te totam abripiat. Sunt in tuo Oceano Syrtes, sunt vada, sunt scopuli. Scopulus est vitæ licentia, que peperit nouum Caluinum. Scopulus est usurpatio rerum sacrarum, in quam Christianomachia te induxit: scopuli sunt, & naufragio infames in hoc mari tot innocentes septuagenariâ hac captiuitate extincti, tot sancti martyres, qui iam in celo clamant; Vindica, domine, sanguinem sanctorum, qui effusus est: & quicquid psalmo 78 continetur, in tuos celum armat, nisi, cessent ministri Nouatores, tot licita, ut vides, per illicita fœdare.

Vos denique, viri nobiles, & Britannicæ nobilitatis principes,

A ij

communis hæc patriæ calamitas
commouere debet, vel maximè.
Arma non cogito: pacem spiro:
sed ad auorum pietatem impello.
Hæc sunt prisca & auitæ pietatis
monimenta, quæ iure suo vos re-
uocant ad parem cum illis in reli-
gione integritatem. hoc æquum,
hoc tutum, hoc vobis gloriosum
esse clamant eorum facta, quorum
terere debetis vestigia. V. estis olim
armis Britannicâ regna ex incli-
nati Imperij Romani ruinis sunt
excitata: domi nobilitate & reli-
gione sunt aucta; foris, & apud
remotissimas gentes formidata.
Sed quid hæc sunt, quamuis ma-
xima, si ignobili impietatis tu-
mulo apud nepotes sepeliantur.
ô. quanta est rerum humanarum
inconstantia, nisi numen adsit!
quanta impendet, immortalis e-
tiam calamitas, si vel modicum
in religione peccetur: Vetus ver-
bum est, sed cui peccus est, in peccus

demittendum, carent morte ani-
ma. Post emissam supremam vocem
prodesse nihil potest, nisi quod an-
te mortem pie feliciterque est per-
actum. Deus vos animaquiores
reddat, magnanimi principes, at-
que efficiat, ut intelligant morta-
les à vobis non ereptam, sed per
vos Britannia restitutam fuisse
veram auramque religionem.

Verum quando tandem fiet, su-
preme moderator Britanniarum,
ut, quod saepius à Deo multi mor-
tales precantur, conuertas oculos
ad gloriosos ante te principes (qui
atauorum stirpe clarissimus es) &
ex illorum rectè factis intelligas
securitatem & gloriam sceptri Bri-
tannici, ex vero pacatoque numi-
nis cultu omnino pendere. Utinam
etiam aspiceres, quàm graua sint,
& ab innatâ tibi clementia aliena,
que ab annis 70, nomine religio-
nis passi sunt in Britannia inno-
centes Christiani. Testis innocentia

A ij

sanè est orbis terrarum, qui in hac
caussa, quam tracto, illos pronun-
ciabit insones. Fatentur quidem
plurimi hac nec tua esse, nec à te
profecta, quæ deploramus mala;
quod prudens rerum estimator,
qui hodie Britanniam nouit, fa-
cile assequetur. Nemo tamen non
accusabit illos principum Consul-
tores, qui veri copiam non fa-
ciunt, & quo ipsi ducuntur,
inclinantia respondent. Non
est in hoc tutum regni presidium:
sed scopuli sunt, quibus allidi solet,
& frangi nauis Reipublicæ. Infe-
lix malum est non moneri. Infelix
(inquit alius) est Imperator, a-
pud quem vera reticentur. In his
seriè quæ ad Deum spectant, &
veriores diuini numinis cultum.
in quo si multum peccetur, contin-
git regnorum contextum in varias
discindi partes, & subuersam iac-
ere pristinam soliorum majesta-
tem. Alia te, princeps, fors ma-

n
r
p
l
t
d
m
c
s
c

ac
2-
m
te
;
,
-
n
-
-
3
n
1:
3
-
8
4
5
7
.
5
.
net, & longè felicior, si placet ope-
ri manum admouere: sed factò o-
pus est & maturato. dies deficiunt,
labitur etas: & quod more gladia-
torum in arena capitur consilium,
de salute aterna, est periculosissi-
mum. Peroravi hîc obiter, sed pau-
cis pro re nata, ac demum in cau-
sa, in qua semper licuit apud prin-
cipes impunè perorare.

FINIS.

